

foreslaas et overordnet Sundhedsraad, bestaaende af et begrændset Antal lønnede Medlemmer, i Spidsen for hvilket Raad der stilles en af Kongen udnævnt Mand, og at Raadet udstyres med de til dets Virksomhed fornødne Hjælpemidler af personlig Bistand og Penge. Raadet skal føre Overtilsyn med Sundheds- og Sygeplejen, Apotheker- og Jordemoder-væsenet samt være øverste Raadgiver for det Offentlige i alle Forhold, der kræve lægekyndig Indsigt; en Undtagelse herfra danner dog Veterinærvæsenet; for Raadets Virksomhed fastsætter Forslaget detaillerede Bestemmelser. Hærens og Flaadens Sundheds- og Sygepleje skal efter Forslaget ligge udenfor Raadets Virksomhedskreds. — Landstinget vedtog Forslaget med nogle Ændringer, af hvilke den væsentligste vel angik Regler for, naar det kan forbydes en Læge, hvis Forhold er af en saadan Beskaffenhed, at det ikke bør kunne tilstedes ham at vedblive sin Virksomhed som Læge. — Folkethingets Udvalgs Flertal (Venstre) fandt det ikke hensigtsmæssigt nu at søge Sundhedskollegiet afløst af et overordnet Sundhedsraad, og stillede Forslag om Sagens Standsning ved følgende Forslag om Overgang til Dagsordenen: „Idet Folkethinget udtaler Ønsket om, at en Reform af Apothekervæsenet og Distriktslægeinstitutionen maa finde sin Løsning samtidig med en Omordning af det kgl. Sundhedskollegium, gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen“. Udvalgets Mindretal (Højre) erkjender vel, at Lægevæsenet og Apothekervæsenet trænge til Omordning og Reform, men antager, at saadan Reform bedst indledes gennem en Omordning af Sundhedskollegiet, og kan derfor ikke anbefale Forlaget til Dagsordenen. Mindretallet stiller ingen Ændringer, da dets Anskuelse om Sagens Ordning ikke har fundet større Tilslutning. — Sagen kom ikke til 2den Behandling.